

ket földiglen hajtani és mutatták ő művelkedéseikkel és éneklésükkel, hogy a szent atya beszédein igen örvendeznek. És Szent Ferenc azonképen velük örvendezett és vigadozott, felette csodálkozva a madarak nagy sokaságán és az ő különböző szépségükön és az ő figyelmetességükön és nyájasságukon és mindezekért dicsérvén őket, ájtatosan dicsérte bennük a Teremtőt. Végezetül befejezván a prédikációt, Szent Ferenc a kereszt jegyével jelölte őket és elbocsátá őket; és mind a madarak seregétől felszálltak a levegőbe és csodálatosan énekelve a kereszt szerint, ahogy őket szent Ferenc jelölte, szétoszlottak négy ágra, egyik csapat napkelet felé szállt, a másik napnyugatnak, a harmadik dél felé és a negyedik északnak és minden csapat csodálatosan énekelve szállt, így jelezvén, hogy miképen Szent Ferenc, Krisztus keresztjének zászlós ura azt nekik prédikálta és miképen őket megjelölte a kereszt jegyével, azonképen a világ négy tája felé oszlanak; és Krisztus keresztjének tanítása ezenképen megújíttatván Szent Ferenctől kell, hogy általa és az ő testvéreinek általa mind e világon elterjedjen; és ama testvéreknek, a madarakhoz hasonlatosan, ne legyen semmi javuk a földön és életüket az isteni Gondviselésre bizzák. A Krisztusnak dicséretére. Amen.

*Tormay Cecile.*

## CSAK MENJ!

*Egy éjjel megjő a meséből  
a csillagos hattyúfogát,  
megáll kis bázatok előtt  
s valami titok szófogát.  
Csak menj!*

*Kivirul korhadtt kerítéslek,  
ibolya nő a háztetőn  
különös madár énekel  
az ablaknál ébresztgetőn.  
Csak menj!*

*Felébredsz lányos nyoszolyádon  
és kirepülsz az ablakon,  
(az álmok éjje csillagos),  
repülsz a hattyú-lovakon.  
Csak menj!*

*Nem térsz meg soha, soha többé,  
apád, anyád itthon maradt.  
Minden csillag gyönyört ragyog,  
hallgatsz egy boldog madarat.  
Csak menj!*

*Pár perc... az égről mind elfogynak  
a csillagok... Megjózanul  
az ég: nappal leszen...  
Te bámulsz fájón, szótlantul.  
Csak menj!*

*Nézed: az élet országútján  
ekhős szekér megy: a Család...  
(Ó, csillagos hattyú-fogat!)  
Dalt dúdolsz: az anyák dalát.  
Csak menj!*

*Lassacsckán visznek a lovacsckák,  
egyik fehé: a szeretet,  
másik sötét: a fájdalom,  
véred keni a kereket...  
Csak menj!*

*Az éjszakából nem marad meg  
csak a te csillagos szemed,  
Csak a te nagy virág-szítved,  
hogy tűrhető legyen a föld...  
Csak menj!*

Mécs László.